

OBITELJ – BUDUĆNOST ŽUPNE ZAJEDNICE

O zajedničkom hodu „kućne crkve“ i župne zajednice

vlč. mr. Robert Šreter

SAŽETAK

Obitelj je temeljna društvena jedinica, jezgra koja svoje utemeljenje ima u Božjem stvarateljskom i spasenjskom planu za čovjeka. S druge strane, župa je temeljna organizacijska i administrativna jedinica unutar Crkve. Unutar ove dvije stvarnosti odvija se redoviti život čovjeka vjernika koji u tom okviru živi, prakticira svoju vjeru i ostvaruje svoje duhovne potrebe.

No, vrijeme u kojemu živimo u pitanje dovodi kako obitelj, tako i župu. Život suvremenog čovjeka bitno se mijenja velikom brzinom. Za neke ozbiljnije promjene nekada je trebalo proći i dvjesto godina, a danas se drastične promjene događaju i u manje od dvadeset godina.

Istovremeno se mijenja i shvaćanje obitelji, ali i njen zakonski okvir. Ono za što mi kršćani vjerujemo da je božanskoga utemeljenja, suvremeni čovjek podložio je snazi svoga odlučivanja. U obitelji više nisu nužno potrebni otac i majka, već se govori o roditelju „A“ i roditelju „B“. Donedavno tradicionalne uloge obitelji, kao što su odgoj i briga za starije članove obitelji, danas preuzimaju država i društvo u različitim oblicima. Zaposleni roditelji vrlo često ne provode dovoljno vremena niti zajedno niti sa svojom djecom.

U toj situaciji rapidno se mijenja i uloga obitelji u životu vjere. U obiteljima je praktički nestala zajednička molitva. Osim toga, javno mnijenje kroz utjecaj medija i rad mnogobrojnih nevladinih udruga nameće stvaranje „civilnog društva“ u kojemu svako javno djelovanje Crkve biva označeno neprikladnim i nepoželjnim. Čak se i u sustav odgoja od najranijih uzrasta perfidno nastoji unijeti vrijednosti u izravnoj suprotnosti s kršćanskim pogledima na svijet.

U takvom ozračju bitno se promijenio i vjerski život. Ogromna većina naših vjernika su „tradicionalni kršćani“ koji se zadovoljavaju slavljenjem Božića i Uskrsa te vjerskim „servisom“ u određenim prigodama i situacijama svoga života.

Ako u našim župama imamo 15 postotno sudjelovanje u nedjeljnom misnom slavlju, sretni smo i zadovoljni. Ali dobar dio čak i tih vjernika uvelike dovodi u pitanje mnoge stvari koje su do jučer bile tradicionalni kršćanski svjetonazorski životni okvir.

Potrebno je razlikovati i uvažavati posebnosti gradske i seoske sredine, odlike ovoga ili onoga kraja i podneblja, ali prosječni vjernik praktički je nezainteresiran za bilo što osim onoga što je „redovito“ i „uobičajeno“ u vjerskom životu: primanje sakramenata, mise za pokojne i (eventualno) nedjeljna misa.

Čini se da su nas sve ove promjene, a pogotovo brzina njihova odvijanja, zatekle nespremnima i nemamo odgovora na ono što se trenutno događa. Ako se tome doda i sve veći problem nedostatka svećenika, onda shvaćamo da smo u ozbiljnim problemima i u sve većoj krizi. Budući da Crkva nije niti izvan niti iznad svijeta, ta kriza je odraz one sveopće krize u koju je zapao ljudski rod.

Bez obzira na to, Crkva i dalje mora biti svjedok Božje prisutnosti u svijetu te pokušavati sačuvati i obitelj i župu kao prirodno mjesto svoga djelovanja i svjedočenja. Odgovor na pitanje: „Kako?“ dat će daljnji razvoj situacije u kojoj se nalaze i svijet i Crkva. Hoće li to ostati tradicionalna župa kakvu poznajemo ili će to biti neke druge, manje, bazične vjerničke zajednice, ili pak nešto treće, vidjet ćemo...

mr. sc. Robert Šreter

Svećenik je Zagrebačke nadbiskupije. Nakon tri godine kapelanske službe u župi Svih svetih u Sesvetama, na Papinskom sveučilištu Gregoriana postigao je magisterij iz dogmatske teologije. Kada se vratio u Zagreb, obnašao je različite crkvene službe: povjerenika za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije, ravnatelja Hrvatskoga katoličkog radija, župnika u zagrebačkoj župi Uznesenja BDM u Stenjevcu te moderatora Nadbiskupskoga duhovnog stola. Do nedavno bio je direktor Kršćanske Sadašnjosti, a sada je imenovan župnikom u Šestinama u Zagrebu.